

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. Враца, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, I-ВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Надя Г. Пеловска-Дилкова

Членове: Мирослав Д. Досов
Борис К. Динев

като разгледа докладваното от Надя Г. Пеловска-Дилкова Въззивно гражданско дело № 20231400500037 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба на длъжника Д. Т. К. от гр.Козлодуй срещу постановление на ЧСИ В. Й. от 22.12.2022г.по изп. д. №20227210400054 за налагане на глоба в размер на 400 лв. с твърдения, че същото е незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалноправните норми.

Жалбоподателят излага оплаквания, че на 18.11.2022г., на 02.12.2022г. и на 16.12.2022г. детето не било предадено на майката, тъй като не искало да тръгне с нея, а майката и близките ѝ, с които дошла, вдигали скандали. За непредаването на детето жалбоподателя уведомирал ЧСИ Й. и поискал сезирането на отдел „Закрила на детето“. Отделно от това жалбоподателят и сам поискал подкрепа от Д“СП“-Козлодуй, където на 21.12.2022г.подал заявление за предоставяне на социална услуга, а на 23.12.2022г. завел детето в Сдружение „Малки стъпки“-Плевен.

Според жалбоподателя глобата е наложена неправилно, тъй като той не е създавал пречки за предаване на детето и не е налице неизпълнение на задължението за предаване. Жалбоподателят се позовава и на протокол за оценка на детето от 23.12.2022г., изготвен от Сдружение „Малки стъпки“-Плевен.

Ответницата М. В. С. ангажира възражение за неоснователност на жалбата. Развиват се съображения, че глобата е наложена правилно, тъй като длъжника не е

изпълнил задължението си да предаде детето доброволно, а доводите на жалбоподателя за отражението на поведението на майката върху психическото състояние на детето могат да бъдат предмет само на исково производство. Посочва се, че в случая са налице законовите предпоставки за налагане на глобата по чл.528, ал.3 от ГПК, тъй като съдебният изпълнител е връчил съобщение до длъжника за определяне на ден за предаване на детето и с това връчване е възникнало задължението по чл.528, ал.2 от ГПК. Задължението не е изпълнено, поради което глобата е наложена правилно.

ЧСИ В. Й. излага мотиви за неоснователност на жалбата.

Като взе предвид приложеното копие от изп.д. №20227210400054 по описа на ЧСИ Й. и като обсъди наведените от страните и ЧСИ доводи, настоящият съдебен състав приема следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.436 ал.1 ГПК от длъжника по изпълнителното дело и е насочена против подлежащ на обжалване акт на съдебния изпълнител, поради което следва да се приеме за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Изп.дело №20227210400054 е образувано по молба на М. В. С. въз основа на изпълнителен лист от 09.08.2022г.на РС-Враца, издаден съгласно решение №161/22.02.2019г. по гр.дело №3687/2018г., с което е определен режим на личния отношения на детето И.-В. Д. К. с майката М. В. С., включващ правото на майката да взема, вижда и връща детето от и на адреса, където то живее всяка първа и трета седмица от месеца от 18 часа в петъчния ден до 18 часа на неделния ден с преспиване; един месец през летните месеци-юли или август, който да не съвпада с платения годишен отпуск на бащата; през Коледните и Великденските празници-на нечетна година, през Новогодишните празници и рождения ден на детето-на четна година.

С молбата за образуване на изпълнителното дело вискателя е поискала длъжника да бъде поканен да изпълни доброволно в кантората на ЧСИ на 18.11.2022г.

На 01.11.2022г.на длъжника била връчена призовка за принудително изпълнение, с която той бил задължен да се яви в кантората на ЧСИ на 18.11.2022г. в 11 часа, заедно с детето, за да го предаде на майката.

Видно от приложения протокол от 18.11.2022г., в същия ден в кантората на ЧСИ се явили страните, както и детето И.-В., при което съдебният изпълнител разяснил на страните съдържанието на съдебното решение относно режима на лични отношения и те обещали да изпълняват решението.

В същия ден-18.11.2022г., на длъжника била връчена покана за доброволно изпълнение, с която на основание чл.528, ал.1 от ГПК е поканен в тридневен срок от връчването да съобщи на съдебния изпълнител готов ли е да предаде детето в определеното място и време; какви пречки за своевременното изпълнение на задължението съществуват и в кое място и време е готов да предаде детето. В поканата

се съдържа предупреждение, че при неизпълнение ще бъде наложена глоба по чл. 527, ал. 3 ГПК в размер до 400 лв. и при необходимост ще бъде постановено принудителното му довеждане.

На 21.11.2022г. взыскателката депозирала пред ЧСИ Й. молба вх.№2729, с която го уведомила, че на 18.11.2022г. в 18 часа предаването на детето не е извършено, поради отказ на длъжника да изпълни съдебното решение, и поискала ЧСИ да изиска съдействие от Д“СП“ за отстраняване на пречките за изпълнение поискала също налагането на глоба на длъжника, както и принудително предаване на детето на 02.12.2022г. в 18 часа.

От своя страна на 22.11.2022г. длъжника Д. К. също подал молба до ЧСИ, с която поискал да не се пристъпва към принудително предаване на детето И.-В., излагайки доводи, че детето изпитва страх от своята майка, с която се виждало 2-3 пъти годишно и че в миналото майката се държала арогантно, нервно и непристойно.

На 05.12.2022г. взыскателката М. С. отново подала молба до ЧСИ Й., с която го уведомила, че на 18.11.2022г. и на 02.12.2022г. предаване на детето отново не е извършено по вина на длъжника Д. К., като отново поискала налагането на глоба и изискването на съдействие от Д“СП“ и полицейските органи за принудително предаване на детето на 16.12.2022г. в 18 часа. Съответно, с молба от 09.12.2022г. длъжника поискал да не се предприема принудително изпълнение, с мотив, че детето не желае да отиде при майка си.

Въз основа на така постъпилите молби, с постановление от 15.12.2022г. ЧСИ Й. уведомил Дирекция „Социално подпомагане“-Козлодуй за предприемане на мерки за отстраняване на пречките за изпълнение на съдебното решение, като уведомил и длъжника, че ако не изпълни доброволно задължението си за предаване на детето на майката, ще му наложи глоба по чл.528, ал.5 от ГПК. Постановлението е връчено на длъжника на 15.12.2022г.

С молба вх.№3007/21.12.2022г. взыскателката М. С. уведомила ЧСИ, че на 16.12.2022г. детето отново не ѝ е предадено, при което с обжалваното постановление от 22.12.2022г.- ЧСИ наложил глоба на длъжника в размер на 400 лв. на осн.чл.528, ал.5 вр.с чл.527, ал.3 от ГПК.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Глобата по чл. 528, ал. 3 ГПК се налага като санкция за неизпълнение в срок на задължение на длъжника по чл.528, ал. 2 ГПК. Т. е., за да е налице неизпълнение на задължението по чл. 528, ал. 2 ГПК, длъжникът трябва да е поканен от съдебния изпълнител да изпълни доброволно задължението си за предаване на дете и на задължението си за последващото му връщане в определеното място и време. Поканата трябва да бъде връчена на длъжника по възможност две седмици, но не по-късно от една седмица преди определеното време за предаване на детето. В 3-дневен срок от

връчване на поканата длъжникът трябва да съобщи на съдебния изпълнител готов ли е да предаде детето в определеното място и време; какви пречки за своевременното изпълнение на задължението съществуват; в кое място и време е готов да предаде детето.

В случая на 18.11.2022г. съдебният изпълнител е връчил покана за доброволно изпълнение на длъжника с предписаното от закона съдържание, поради което за последния е възникнало задължението по чл.528, ал. 2 ГПК, за неизпълнението на което му е наложена имуществената санкция. Сроктът за изпълнение на задължението е изтекъл на 21.11.2022г., но в рамките на срока длъжникът не е съобщил на съдебния изпълнител за обстоятелствата по чл.528, ал.2 от ГПК. Вместо това на 22.11.2022г. той е подал молба, с която е поискал да не се пристъпва към принудително изпълнение, излагайки доводи, че детето изпитва страх от своята майка, с която се виждало 2-3 пъти годишно и че в миналото майката се държала арогантно, нервно и непристойно. Съдът намира, че така постъпилата молба няма характер на съобщение по чл.528, ал.2 от ГПК, доколкото не съдържа реквизитите на предвиденото от закона съобщение, подадена е след изтичането на 3 дневния срок и с нея се заявяват обстоятелства, относими не към производството по чл.528 от ГПК, а към производство за промяна на режима на лични отношения. Следва да се посочи, че относими към производство за промяна на режима на лични отношения са и представените към жалбата писмени доказателства, поради което те не следва да се обсъждат в настоящето производство.

На следващо място от материалите по изпълнителното дело е видно, че длъжникът не е изпълнил задължението си да предаде доброволно детето не само на 02.12.2022г., която е била първата дата от режима на лични отношения след датата на връчване на поканата за доброволно изпълнение, но и на 16.12.2022г., когато е била следващата дата от режима. И за двете дати длъжникът не е представил никакви доказателства за наличието на обективни причини, възпрепятстващи го да изпълни доброволно, а се е задоволил единствено с това да поддържа твърденията си, че детето не желае да отиде при майка си.

Следва да се посочи, че съдебният състав не отрича правото на детето да откаже да отиде при майка си доброволно. Във всички случаи обаче този отказ следва да бъде удостоверен по делото било посредством служители от съответната Д"СП", която в случая е била уведомена, било чрез съдебния изпълнител, ако длъжникът се е възползвал от възможността да поиска предаването да се извърши в кантората на съдебния изпълнител, каквато възможност му дава разпоредбата на чл.528, ал.2 от ГПК. Независимо, както и наред с посочените възможности поведението на длъжника следва да е такова, че по несъмнен начин да показва желание да изпълни доброволно, включително като даде възможност детето само да изрази мнението си пред своята майка, пред социалните служители или пред ЧСИ. В разглеждания случай с твърдението, че детето не желае да отиде при майка си, длъжникът заема една

безконтролна и удобна за него позиция, която обаче не може да се приеме за обективна пречка за своевременното изпълнение на задължението, доколкото не се подкрепя от доказателствата и обстоятелствата по делото.

По така изложените съображения съдът намира, че предпоставките по чл.528, ал.3 от ГПК са били налице и съдебният изпълнител е наложил глобата правилно и законосъобразно. Подадената жалба се явява неоснователна и като такава ще следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на длъжника Д. Т. К. от гр.Козлодуй срещу постановление на ЧСИ В. Й. от 22.12.2022г.по изп. д. №20227210400054 за налагане на глоба в размер на 400 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____